

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ при МОН УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
імені Г.С. СКОВОРОДИ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ ХНПУ
імені Г. С. СКОВОРОДИ

НАУКА ТА ОСВІТА В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Матеріали

II Всеукраїнської науково-практичної
конференції для студентів, аспірантів, докторантів,
молодих учених

13 травня 2021 року

Харків 2021

Головний редактор:

Бойчук Ю. Д. – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, ректор Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Редакційна колегія:

Бережна С. В. – доктор філософських наук, професор, проректор з наукової, інноваційної та міжнародної діяльності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Башкір О. І. – доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки, голова ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Боярська-Хоменко А. В. – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри освітології та інноваційної педагогіки, заступник голови ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Жерновникова О. А. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Коробкіна О. Г. – директор наукової бібліотеки Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Божко О. О. – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, член ради молодих учених Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Макітренко К. О. – здобувач першого рівня вищої освіти факультету іноземної філології, голова студентського наукового товариства Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
(протокол № 5 від 11 травня 2021 року)*

Наука та освіта в дослідженнях молодих учених [Електронне видання] : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молод. учених, Харків, 13 трав. 2021 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред) та ін.]. – Харків, 2021. – 177 с.

У збірнику відображено тези Всеукраїнської науково-практичної конференції для студентів, аспірантів, докторантів, молодих учених «Наука та освіта в дослідженнях молодих учених», що проходила на базі Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди з нагоди Дня науки. Він містить результати теоретичних та емпіричних досліджень молодих учених України в умовах сучасних викликів.

Матеріали стануть у нагоді науковцям, докторантам, аспірантам, викладачам, магістрам і студентам закладів вищої освіти, практичним працівникам у галузі освіти.

На нашу думку, для сучасної української школи, для уроків «Мистецтва» найбільш актуальними є такі принципи методики Карла Орфа:

1. Принцип імпровізації. Він є дуже ефективним методом музичного розвитку тому, що виконуючи вправи на імпровізацію діти навчаються бути не пасивними слухачами музики, а її творцями, активними діячами. Діти розвивають у собі такі якості, як музикальність, креативність, фантазія, уява, розуміння характеру музики, настрою, створення різних музичних образів, уміння емоційно відображати музику у своїх рухах, танцях, піснях, грі на музичних інструментах, що сприяє розвитку уваги, володіння собою, самовдосконалення.

2. Принцип варіативності. Мовленнєві ігри та поспівки-вітання. Музичні заняття доречно починати з мовленнєвих ігор, поспівок, пісеньок-потішок, які діти супроводжують елементарними рухами. Ми вважаємо, що виконання під музику нескладних рухів, за допомогою яких діти обігрують спів, сприяють розвитку почуття ритму, рухової та зорової пам'яті, уваги. Такі прийоми дають змогу малюкам запам'ятати поспівки набагато швидше, ніж під час звичайного співу, тому що вони прості та цікаві дітям. Для кожної вікової групи підібрані поспівки-вітання та відповідні рухи для їх супроводу. Такі вітання створюють у дітей веселий піднесений настрій.

Список використаних джерел

1. Ващенко Г. Виховний ідеал. Полтава : Полтавський вісник, 1994. 191 с.
2. Вишневський О.І. Сучасне українське виховання: *Педагогічні нариси*. Львів, 1996. С. 45-56.
3. Леонтьева О.Т. Карл Орф. М.: Музыка, 1984. 334 с.

ПОНЯТТЯ «ІНТЕГРАЦІЯ» В СИСТЕМІ ОСВІТИ КНР

Ван Янься

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
м. Харків

У китайській мові слово «інтегрований» позначає об'єднання різних культур на основі позитивної моральної концепції. Щоб культури стали інтегрованими, вони повинні знати, розуміти та поважати одна одну. Шкільна система повинна навчити дітей розуміти та цінувати інші культури, а вчителі стають перекладачами культурних відмінностей. Тому інтеграція не вимагає від сторін відмови від власних особливостей і не зосереджується на їх розбіжностях.

З огляду на це концепція інтегрованої освіти робить акцент на методах, які розглядають учня як цілісну людину. Кожна частина особистості (розум, тіло, емоції та дух) повинні розвиватися одночасно й інтегруватися в цілісну людину. Окрім того, інтегрована освіта передбачає не лише навчання, але й

формування якостей і культури учня.

Сучасне глобальне суспільство потребує нової освітньої системи, заснованої на концепції інтегрованої освіти. Інтегрована освіта об'єднує різні частини людини для створення цілісної особистості, об'єднує різні культури для створення культури з глобальним поглядом, сприяє розвитку творчих здібностей учнів, аби вони могли перетворити свої знання на справжню мудрість. Важливими аспектами такої інтегрованої освіти є [1]:

- розвиток творчості особистості та її інтересу до процесу пізнання; підтримка творчої ініціативи, розвиток творчого потенціалу;
- забезпечення усебічного дослідження світу навколо;
- естетичне оцінювання учнів, що пробуджує їхню мотивацію до навчання, працелюбність, інтелектуальні здібності;
- формування почуттів та емоцій особистості, її внутрішньої краси і культури тощо.

М. Fan [1] зауважує, що тільки об'єднавши знання, волю та емоції, можна досягти мудрості. Водночас М. Fan [1] та інші вчені (F. Lau, Cr. Martin, A. A. Song, O. K. Gerald, Ma Tingting) [2; 3; 4] підкреслюють, що важливим в освітніх системах є об'єднання не лише наук, а й літератури і мистецтва. Це сприяє кращому усвідомленню учнями знань, формуванню їхнього цілісного погляду на навколишній світ, розвитку пам'яті, мислення, уваги, уміння вільно оперувати здобутою інформацією та шукати нову, а також урізноманітненню та поживленню освітнього процесу. Окрім того, інтеграція в освіті допомагає краще зрозуміти менталітет, погляди, цінності, ідеали різних народів та сприяє гармонійній інтеграції різних культур світу, формуванню єдиного культурного простору.

Отже, китайські освітяни підкреслюють значущість інтеграції в освіті. Тісні та яскраві зв'язки виникають між мистецтвом і соціальними науками, мовою і математикою. Інтеграція в освіті сприяє зникненню регіональних і культурних відмінностей між людьми, формуванню наукового світогляду учнів, їхньої культури стосунків, соціалізації, кращому усвідомленню вивченого матеріалу тощо.

Список використаних джерел

1. Fan, M. (2004). The idea of integrated education: From the point of view of Whitehead's philosophy of education. Forum for Integrated Education and Educational Reform sponsored by the Council for Global Integrative Education, Santa Cruz, CA, October 28-30. URL : <http://chiron.valdosta.edu/whuitt/CGIE/fan.pdf> (дата звернення: 20.01.2020).
2. Lau F. Music in China. Experiencing Music. Expressing Culture. New York : Oxford University Press, 2008. 182 p.
3. Martin Cr. G. Discovering the East of China: Chinese Music in Elementary School. URL : <https://folkways.si.edu/discovering-east-china-elementary-school/lullaby-vocal-outdoor-solo-programmatic/music/tools-for-teaching/smithsonian> (дата звернення: 08.12.2019).
4. Song A. An, Gerald O. Kulm, Tingting Ma. The Effects of a Music Composition Activity on Chinese Students' Attitudes and Beliefs towards

ДЕЯКІ АСПЕКТИ СПІВПРАЦІ СІМ'Ї ТА ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ

О.В. Волошина

кандидат педагогічних наук, доцент

В.В. Блажко

здобувач другого рівня вищої освіти Навчально-наукового інституту педагогіки, психології, підготовки фахівців вищої кваліфікації

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського

м. Вінниця

Сьогодні значно зросла роль сімейного виховання, що знайшло своє відображення в основних документах про освіту.

Враховуючи значущість громадських інститутів виховання, необхідно визнати, що людство не створило іншої ланки у виховній системі, яка б за силою емоційно-морального впливу на дитину могла б порівнятися з сімейним. Сімейне виховання має низку переваг, а саме: воно засноване на авторитеті батьків; воно є індивідуальним, безпосередньо впливає на дитину; любов до батьків забезпечує всю повноту почуттів дитини; сім'я як соціальна мікрогрупа передає різнобічний соціальний досвід підростаючому поколінню, є найважливішою сходинкою соціалізації особистості [1, с. 66].

Можемо стверджувати про наявність тісного зв'язку між типом особистості дитини і виховним потенціалом сім'ї. Сім'я характеризується безперервністю і тривалістю виховних відносин між людьми різного віку, життєвого досвіду, різних особистісних якостей, з різним соціальним статусом в суспільстві. Підвищення ролі сім'ї у вихованні значною мірою залежить від школи, характеру її взаємин з дітьми та їх батьками, адже багато років спільні зусилля вчителів і батьків спрямовані на створення повноцінної і гармонійно розвиненої особистості. Проте сучасна школа як соціальний інститут не може замінити сім'ю, вирішити соціально-економічні та матеріальні проблеми: школа покликана підняти виховний потенціал, авторитет сім'ї за допомогою організації продуктивних педагогічних взаємин з батьками своїх учнів.

Під впливом ідеї домінуючої ролі школи у вихованні склалася така система взаємодії школи з батьками, яка, поряд з позитивним досвідом, має і негативний, який потребує подолання застарілих уявлень у формуванні співзвучних сьогоднішньому дню традицій, відносин.

З давніх-давен школа була центром формування педагогічної культури батьків, а в широкому розумінні – суспільства в цілому, оскільки кожний член суспільства прямо або косвенно здійснює виховні функції. Педагогічна культура визначається як складова загальної культури, в якій втілено досвід виховання дітей у сім'ї, в школі тощо. Підвищення педагогічної культури в

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ ВИМОВИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ У ЗМІШАНИХ ГРУПАХ	107
Шитєєва А.М.	
ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	109
Яловега І. Г.	
НОВАЦІЯ ТА ІННОВАЦІЯ: ЕТИМОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ	111
СЕКЦІЯ 3 Виховні практики у просторі сучасної освіти: парадигмальні зрушення та практичний досвід	113
Андрющенко Є.О., Рудічєва Н.К.	
РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА.....	113
Голованова А.І.	
ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ КАРЛА ОРФА НА УРОКАХ МИСТЕЦТВА У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	115
Ван Янься	
ПОНЯТТЯ «ІНТЕГРАЦІЯ» В СИСТЕМІ ОСВІТИ КНР	117
Волошина О.В., Блажко В.В.	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ СПІВПРАЦІ СІМ'Ї ТА ШКОЛИ В СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ	119
Гетьман К.В.	
АКАДЕМІЧНА МОТИВАЦІЯ ЯК ЧИННИК АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	121
Ковальчук А.А.	
РОЗВИТОК ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ «СЕРЦЕ ВІДДАЮ ДІТЯМ»	123
Коширова К.Р., Рудічєва Н.К.	
ТЕАТРАЛІЗОВАНІ ГРИ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ SOFT SKILLS УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	125
Лупаренко С. Є.	
ОСОБЛИВОСТІ ПЕДОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В УКРАЇНІ (1920-1930 рр.)	127
Розлуцька А.Г.	
МОРАЛЬНО-ВИХОВНІ АСПЕКТИ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ О. КИРИЛА СЕЛЕЦЬКОГО	129
Сагіна Ю.В.	
ВИХОВНА СКЛАДОВА АРТ ПЕДАГОГІКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПЛИВУ ТА ДІАГНОСТИКИ ПОВЕДІНКИ УЧНІВ	131